

NALEJ (2) *sb m*

a jasne; tekst nie oznacza é (w imp e pochylone).

sg I nalej(e)m (1). ◇ V nalej (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Imp od czasownika „nalać” w funkcji rzeczownika; ten, który nalewa (2) : [Niemiec] Iż łyfzał że Polacy komu fklankę dáią/ Po polsku náley bracie/ zá káždym wołáią. Y mnimał by káźdego komu fklankę dano/ Iżeby go y s przodkow tym náleiem zwano. Kiwa nań liber náley/ poday mi też piwá. RejFig Cc7v.

Synonim: nalewacz.

Cf NALAĆ